

२०७५ असोज ३० मंगलबार १६-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- अहिले तिमी धेरै ठूलो स्टीमरमा बसेका छौ, तिमी नुनिलो जल मार्गलाई पार गरेर क्षीरसागरमा
गइरहेका छौ, तिमी लंगर उठिसकेको छौ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूलाई विशेष थकावट कुन कुरामा आउँछ? थकावट आउने मुख्य कारण के हो?

उत्तर:- बच्चाहरू चल्दा-चल्दै यादको यात्रामा नै थाक्छन्, यसमा थकावट आउने मुख्य कारण हो संगदोष। सङ्ग यस्तो मिल्छ जसले गर्दा बाबाको हात छोडिदिन्छन्। भनिन्छ- असल सङ्गतले तार्छ, कुसङ्गतले डुबाउँछ। संगमा आएर स्टीमरबाट खुट्टा तल झार्ने बित्तिकै मायाले काँचै खान्छ। त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई सावधान गर्नु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! समर्थ बाबाको हात कहिल्यै नछोड।

गीत:- माता ओ माता...

ओम् शान्ति। रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ओम् शान्ति। यसलाई पनि महामन्त्र भनिन्छ। आत्माले आफ्नो स्वधर्मको मन्त्र जप्छ। म आत्माको स्वधर्म हो शान्त। मलाई शान्तिको लागि कुनै जंगल आदिमा जानु पर्ने आवश्यकता छैन। म आत्मा शान्त स्वरूप हुँ, यी मेरा अङ्गहरू हुन्। आवाज गर्नु, नगर्नु यो त मेरो हातमा छ। तर यो ज्ञान नहुनाको कारणले द्वार-द्वारमा भटकन्छन्। यसमा एउटा कहानी पनि छ- एउटा रानीको हार घाँटीमा थियो तर उनले भुलिन्, उनलाई लाग्यो- मेरो हार हरायो, त्यसैले उनी बाहिर खोज्न थालिन्। फेरि कसैले भन्यो- हार त घाँटी मै छ। यो दृष्टान्त दिन्छन्। मनुष्यहरू द्वार-द्वारमा भटकन्छन् नि। संन्यासी आदिले पनि भन्छन् मनलाई शान्ति कसरी हुन्छ, तर आत्मामा नै मन बुद्धि छ। आत्मा यी अङ्गहरूमा आउनाले आवाजमा आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आत्माहरू स्वधर्ममा बस। यस देहका सबै धर्मलाई भुल। बार-बार सम्झाउनु हुन्छ फेरि पनि कसै कसैले भन्छन्- हामीलाई शान्तिमा बसाउनुहोस्, नेष्टा गराउनुहोस्। यो भन्नु पनि गलत हो। एउटा आत्माले अर्को आत्मालाई भन्छ- मलाई शान्तिमा बसाऊ। अरे, के तिमी स्वधर्म शान्ति होइन र? तिमी आफैं बस्न सक्दैनौ? हिँड्दा-डुल्दा तिमी स्वधर्ममा किन टिक्दैनौ? जबसम्म बाटो देखाउनेवाला बाबा मिल्नुहुन्न तबसम्म स्वधर्ममा कोही टिक्न सक्दैनन्। उनीहरूले त भनिदिएका छन् आत्मा नै परमात्मा, त्यसैले स्वधर्ममा टिक्न सक्दैनन्। यो अशान्त देशमा तिमी यो अन्तिम जन्म हो। अब तिमीलाई जानु छ शान्त देशमा, फेरि जानु छ सुखधाममा। यहाँ त घर-घरमा अशान्ति छ। सत्ययुगमा घर-घरमा प्रकाश हुन्छ। त्यसैले यहाँ अँध्यारो छ, यहाँ हरेक कुरामा ठक्कर खानु पर्छ। घर-घरमा अँध्यारो छ, त्यसैले दियो जलाउँछन्। जब रावण मर्छ फेरि दीपावली मनाउँछन्। त्यहाँ त रावण हुँदैन। त्यसैले सधैं नै दीपावली हुन्छ। यहाँ रावण राज्य भएको कारण १२ महिनापछि दीपावली मनाउँछन्। रावण मर्नु अनि लक्ष्मी-नारायणको राज्याभिषेक भयो। यसको खुसी मनाउँछन्। सत्ययुगमा जब लक्ष्मी-नारायण तख्तमा बस्छन् तब कारोनेसन मनाउँछन्। तिमीलाई थाहा छ- अब रावण राज्य पूरा हुन्छ। फेरि राज्य-भाग्य मिल्नु छ। अहिले कुनै राज्य छैन। बाबाबाट राज्य मिल्नु छ। बेहदका बाबाले बेहदको राजधानीको वर्सा दिनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई सदा सुखको वर्सा दिनेवाला हुँ। बाँकी अरू सबै तिमीलाई दुःखको वर्सा दिनेवाला हुन्। कसैले सुख दिइहाले पनि अल्पकाल क्षणभंगुर। त्यो सुख हो कागविष्टा समान। म तिमीलाई यति सुख दिन्छु जो

२०७५ असोज ३० मंगलबार १६-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

फेरि कहिल्यै दुःख हुने छैन। त्यसैले यो शरीरसहित शरीर सँग सम्बन्ध राख्नेवालाहरूलाई भुल। यो देह र देहका सम्बन्धीहरू तिमीलाई दुःख दिनेवाला हुन्, यिनलाई छोडेर म एकलाई याद गर। याद गर्नु पर्छ— सबै अमृतबेला। भक्तिमार्गमा पनि मनुष्य बिहानै उठ्छन्। कोही कसैको मतमा के गर्छन्, कोही के गर्छन्? बाबा सम्झाउनु हुन्छ— बिहानै उठेर जति हुन सक्छ आफूलाई आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गर। यो हो बाबाको आज्ञा।

भक्तले भगवानलाई याद पनि गर्छन् अनि फेरि भन्छन् सबै भगवान् हुन्। अहिले उनीहरू सम्झदैनन्। एकदिन उनीहरू सबै तिम्नो मित्र बन्छन्। भन्नेछन्— यो कुरा त ठीक हो। ईश्वरलाई सर्वव्यापी भन्नु अर्थात् आफ्नो र विश्वको बेडा डुबाउनु हो। दोस्रो कुरा स्वराज्यको मक्खन दिलाउनेवाला बाबा हुनु हुन्छ, उहाँको बदलामा फेरि नाम राखिदिएका छन् बच्चाको, जुन श्रीकृष्णलाई मक्खन मिल्छ। त्यसैले मनुष्यहरू सम्झन्छन् विश्वलाई मक्खन दिलाउनेवाला कृष्ण हुन्। पिताको सट्टा बच्चाको नाम राख्नाले अनर्थ गरेका छन्। अब सारा दुनियाँको भगवान् कुनै कृष्ण त हुन सक्दैनन्। मनुष्यहरूले रावणको मतमा आफूले आफैंलाई श्रापित गरेका छन्। बाबा हुनु हुन्छ नाविक, तिमीहरू सबै हौ नाउ। गाउँछन् पनि हैन— नइया मेरी पार करो। अहिले तिमी बसेका छौ ठूलो स्टीमरमा। चन्द्रकान्त वेदान्तमा स्टीमरको कुरा छ। त्यो पनि अहिलेकै यादगार बनाएका हुन्। तिमी स्टीमरमा उस् पार गइरहेका छौ। विषय सागरबाट अमृत अथवा क्षीरसागरमा जान्छौ। जसरी लण्डनबाट नुनिलो जलमार्ग भएर जुन स्टीमर पार गर्छन् उनीहरूलाई इनाम मिल्छ। यो फेरि नर्कबाट स्वर्गमा जानु हो। विषय सागर नुनिलो छ। तिमी ठूलो स्टीमरमा बसेका छौ। तिमी गइसकेका छौ, लङ्गर उठिसकेको छ। तिमी गइरहेका छौ, उस पार जानु छ। स्टीमर चल्दा-चल्दै पोर्ट (बन्दरगाह) आउँछ, त्यहाँ कोही ओर्लिन्छन्, कोही चढ्छन्। कोही खान-पानका पछि लाग्छन् भने छुट्छन्। यसमा एउटा कहानी बनेको छ। कृष्णलाई बटुक महाराज लेखिदिएका छन्। उनी स्टीमरको क्याप्टन हुन्। फेरि स्टीमरबाट चल्दा-चल्दै कोही उत्रिए भने, त्यहाँ माया अजिंगर बसेको हुन्छ। महारथीहरूलाई पनि सर्लकै खाइदिन्छ। पढाइलाई छोडिदिन्छन् अर्थात् निश्चयबुद्धि रहदैनन्। फेरि बीच सागरमा गिर्न पुग्छन्।

तिमीले देखेका छौ— चरा मर्दा कमिलाको हुल आएर त्यसलाई उठाउँछन्। यो ५ विकाररूपी भूतले एकदम काँचै खाइदिन्छ। यसमाथि ठूलो कहानी लेखिएको छ। सम्झ— कोही स्टीमरमा बसेको छ— ग्यारेन्टी पनि गर्छन्, आफ्नो फोटो पनि पठाउँछन्। फेरि कसैको सँगमा बिग्रिए भने पढाइ नै छोडिदिन्छन्, फेरि त्यो चित्र उनीहरूलाई नै फिर्ता गरिन्छ। अहिले माया तमोप्रधान छ। ईश्वरको हात छोड्यो भने असुरले समात्नेछ। यसरी धेरैले चल्दा-चल्दै हात छोडेर उत्रन्छन्। समाचार आउँछ— यिनलाई क्रोधको भूतले, मोहको भूतले समात्यो। पहिले त नष्टोमोहा बन्नु छ। मोह एक सँग राख्नु छ। यो हो मेहनत। मोहको जन्जीर धेरै लागेको छ। अब एक सँग बुद्धियोग लगाउनु छ। जसरी मनुष्यहरू बसेर भक्ति गर्दा बुद्धि धन्दातिर, घरतिर गएको हुन्छ। यहाँ पनि तिम्नो यस्तै हुन्छ। चल्दा-चल्दै तिमीलाई बच्चा याद आउँछ। पति याद आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबैबाट बुद्धियोग हटाएर एकलाई याद गर। यदि अन्त समयमा कसैको स्मृति आयो भने अन्तकाल जो पति सिमरे... पछाडि केवल शिवबाबा बाहेक अरू कसैको याद न आओस्, यस्तो अभ्यास गर्नु छ। सबै उठेर बाबालाई याद गर। बाबा! म हजुरको पासमा आएको छु— अवश्य म स्वर्गको मालिक

२०७५ असोज ३० मंगलबार १६-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन बन्नेछु। बाबा र वर्सालाई अर्थात् अल्फ र बेलाई याद गर्नु छ। अल्फ अल्लाह, बे बादसाही। आत्मा बिन्दी छ। यहाँ मनुष्यहरू टीका लगाउँदा कसैले बिन्दी लगाउँछन्, कोही लामो तिलक लगाउँछन्, कोही ताज जस्तो बनाउँछन्, कसैले सानो स्टार लगाउँछन्, कोही हीरा लगाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आत्मा हो। जान्दछौ, आत्मा स्टार जस्तै छ। त्यस आत्मामा सारा ड्रामाको रिकर्ड भरिएको छ। अब बाबाले आज्ञा गर्नुहुन्छ निरन्तर म बाबालाई याद गर र अरू सबै सँग बुद्धियोग तोड। यस्तो लक्ष्य अरू कसैले दिन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी शिरमाथि जन्म-जन्मान्तरको पाप छ। ती याद बाहेक भस्म हुने छैनन्। एवरहेल्दी बन्नको लागि बाबालाई याद गर्नु छ। बाबाबाट नै वर्सा मिल्छ— एवरहेल्दी र एवरवेल्दीको। हेल्थ-वेल्थ छ भने अरू के चाहियो! हेल्थ छ, वेल्थ छैन भने मजा हुँदैन। वेल्थ छ, हेल्थ छैन भने पनि मजा हुँदैन। आत्माले पहिले बाबालाई याद गर्नुछ अनि विकर्म विनाश हुन्छन् र २१ जन्मको लागि हेल्थ मिल्छ त्यसपछि स्वदर्शन चक्रधारी बन्थौ भने २१ जन्मको लागि वेल्थ मिल्छ। कति सहज कुरा छ। हामीले ८४ जन्म यसरी नै चक्र लगाएका छौं। अब सबै खरानी हुनेवाला छ, त्यस सँग दिल किन लगाउने? दिल उहाँ सँग लगाउनु छ जसले नयाँ दुनियाँको बादशाही दिनु हुन्छ। आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अब यस शरीरलाई भुलेर आफूलाई अशरीरी सम्झेर मलाई याद गर। यो शरीर तिमीलाई पार्ट बजाउनको लागि मिलेको छ। सबै उठेर यो स्मरण गर्नु पर्छ। साजन, जसले खाडीबाट पार लिएर जानु हुन्छ उहाँलाई याद गर्नुछ, बाँकी अरू सबै विषय सागरमा डुब्नेवाला छन्। बाबा हुनु हुन्छ पार गर्नेवाला, उहाँलाई नाविक, बागवान पनि भनिन्छ। तिमीलाई काँडाबाट फूल बनाएर स्वर्गमा पठाइदिनु हुन्छ। फेरि स्वर्गमा तिमी कहिल्यै दुःख देख्नेछैनौ, त्यसैले उहाँलाई दुःखहर्ता सुखकर्ता भनिन्छ। हर-हर महादेव भनिन्छ नि। शिवलाई नै भनिन्छ। उहाँ हुनु हुन्छ ब्रह्मा, विष्णु, शंकरका पनि पिता। उहाँ बाबाले नै २१ जन्मको लागि सुखको वर्सा दिनु हुन्छ भने उहाँलाई याद गर्नुपर्ने नि हैन, यसमा हिम्मत चाहिन्छ। याद गर्दा-गर्दै थाके भने चलनै बन्द गरिदिन्छन्। सङ्गत यस्तो मिल्छ जसले गर्दा छोडिदिन्छन्, त्यसैले भनिन्छ सङ्गतले तार्छ कुसङ्गतले डुबाउँछ। बाहिर जानाले कुसङ्गत मिल्छ, त्यसैले नशा उडिहाल्छ। कोही भन्छन्— ब्रह्माकुमारीहरूको पासमा त जादू हुन्छ, लाग्छ। यिनीहरूको पासमा नजाऊ। परीक्षाहरू त आउँछन्। यस्ता धेरै हुन्छन्— १० वर्ष रहेर पनि फेरि सङ्गदोषमा आउँछन्। पाउ तल उताऱ्यो भने मायाले काँचै खाइदिन्छ। यो पनि निश्चय गर्छन्— बाबाबाट स्वर्गको वर्सा अवश्य मिल्छ। फेरि पनि मायाको बडो तुफान आउँछ, यो युद्धको मैदान हो। आधाकल्प मायाको राज्य चलेको छ। अब त्यसमाथि विजय पाउनु छ। रावणलाई जलाउँछन् र फेरि एकदिन खुशी मनाउँछन्। यो सबै नक्कली सुख हो। असली सुख मिल्छ सत्ययुगमा। बाँकी नर्कको सुख हो कागविष्टा समान। स्वर्गमा त सुख नै सुख हुन्छ। तिमी सुखधामको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। बक्सँगमा कहिले मायाको जित, कहिले बच्चाहरूको जित हुन्छ। यो युद्ध रातदिन चल्छ। उस्तादको पूरा हात पक्किनु छ। उस्ताद सर्वशक्तिमान, समर्थ हुनु हुन्छ। हात छोड्यौ भने फेरि सर्वशक्तिमानले पनि के गर्ने? हात छोड्यो ऊ गयो। स्टीमरको कुरा शास्त्रहरूमा पनि छ। अब स्टीमर गइरहेको छ। बाँकी थोरै दिन छन्। वैकुण्ठ त सामुने देख्नमा आउँछ। पछिल्लो समयमा त घरी-घरी वैकुण्ठका दृश्यहरू देख्दै जान्छौ। जसरी सुरुआतमा धेरै देख्थे। पछि पनि तिमीलाई धेरै साक्षात्कार हुन्छ। जो यहाँ हुन्छन्, जसले हिम्मत सँग हात समातिरहन्छन्, उनीहरूले नै अन्त समयमा यो सबै देख्नेछन्।

२०७५ असोज ३० मंगलबार १६-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

बच्चीहरूले बताउन थाल्नेछन्— बाबा, यो दास बन्नेवाली हो, यो फलानो बन्नेवाली हो। फेरि आफू दासी बनेकोमा अफसोस गर्नेछन्। मेहनत गरेनन् भने अरू के हाल हुन्छ? फेरि धेरै पछुताउनु पर्छ। सुरुआतमा तिमीले धेरै खेलपाल देखेका छौ। गीत पनि त छ नि— जो हमने देखा... त्यसैले जसै समय नजिक आउँदै जान्छ, सबैले बताउन्छन् फेरि पढाइ त हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई कति सम्झाउँ, तिमी श्रीमतमा चलेनौ त्यसैले यो हाल भयो, अब कल्प-कल्प यो पद मिलिरहन्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो पुरुषार्थ गर्दै जाऊ, माता-पितालाई अनुसरण गर। कोही कपूत बच्चाहरू पनि हुन्छन् नि। मायाको वश भएर तंग गर्छन् फेरि धेरै ठूलो सजाय खान्छन्, पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। सजायको पनि बच्चीहरूले साक्षात्कार गरेका छन्। दुनियाँमा छ आसुरी सङ्गत र यहाँ छ ईश्वरीय सङ्गत। बाबा सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ फेरि यस्तो कसैले नभनोस्— हामीलाई के थाहा? विनाशको समयमा मनुष्यहरू धेरै त्राहि-त्राहि गर्न थाल्नेछन्। तिमीले धेरै साक्षात्कार गर्दै रहनेछौ। मिरुवा मौत मलूका शिकार... यसप्रकार तिमी डान्स गर्दै रहनेछौ। विनाशपछि हाम्रो महलहरू कसरी बन्छन् तिमी देख्दै जान्छौ। जो बाँचेका हुन्छन् उनीहरूले यो सबै देख्नेछन्। बाबाको बनेर फेरि यदि छोडपत्र दिन्छन् भने कहाँ देख्न सक्नेछन् र। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे ५ हजार वर्षपछि फेरि आएर मिलेका बच्चाहरूप्रति नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूप्रति नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) समर्थ बाबाको हात समाति राख, एक बाबा सँग नै दिल लगाऊ, सबैरै उठेर यादमा बस।
- २) सङ्गदोषबाट आफ्नो सम्हाल गर्नु छ। कुसङ्गतमा आएर कहिले पढाइ छोड्नु हुँदैन।

वरदानः— सेवामा सदा सहयोगी बनेर सहजयोगको वरदान प्राप्त गर्ने विशेषता सम्पन्न भव

ब्राह्मण जीवन विशेषता सम्पन्न जीवन हो, ब्राह्मण बन्नु अर्थात् सहजयोगी भवको वरदान प्राप्त गर्नु। यही हो जन्मको पहिलो वरदान। यस वरदानलाई बुद्धिमा सदा याद राख्नु— यो नै वरदानलाई जीवनमा ल्याउनु हो। वरदानलाई कायम राख्ने सहज विधि हो— सबै आत्माहरूप्रति वरदानलाई सेवामा लगाउनु। सेवामा सहयोगी बन्नु नै सहजयोगी बन्नु हो। त्यसैले यस वरदानलाई स्मृतिमा राखेर विशेषता सम्पन्न बन।

स्लोगनः— आफ्नो मस्तकको मणीद्वारा स्वयंको स्वरूप र श्रेष्ठ लक्ष्यको साक्षात्कार गराउनु नै लाईट हाउस बन्नु हो।